

Τι ξύλα πρέπει να καίμε;

Τα πιο συνηθισμένα είδη ξύλων για καύση στην Ελλάδα είναι η δρυς, η ελιά, η οξιά και το πεύκο ανάλογα με την περιοχή και τη διαθεσιμότητα, φυσικά που υπάρχει.

Δρυς: Το ξύλο της δρυός είναι από τα αγαπημένα των καταναλωτών, κυρίως για την ωραία φλόγα που δίνει και τη διάρκεια καύσης. Ανήκει στα πλατύφυλλα δέντρα και έχει μεγάλο βάρος. Είναι πυκνό, καίγεται με ήρεμη και μακριά φλόγα και είναι πιο οικονομικό από τα υπόλοιπα, άρα αποτελεί ιδανική επιλογή για καυσόξυλο. (4.700 kcal/kg)

Οξιά : Η καύση της διαρκεί περισσότερο από του πεύκου γιατί πρόκειται για σκληρό ξύλο με πυκνότητα και βάρος. Παρ' όλα αυτά, ο χρόνος καύσης της δεν μπορεί να προσεγγίσει τον αντίστοιχο της δρυός ή της ελιάς. Έχει την ιδιότητα να μη «σκάει» τόσο πολύ και ανάβει χωρίς δυσκολία. Χρησιμοποιείται στην κυρίως καύση και όχι για προσάναμμα. Η οξιά κόβεται και σε μικρά κομμάτια τα οποία χρησιμοποιούνται για τις ξυλόσομπες. (Οξιά 4.700 kcal/kg)

Ελιά: Κάνει μικρή και ήρεμη φλόγα, ενώ ανάβει σχετικά εύκολα. Οι περισσότεροι έμποροι ξυλείας συστήνουν στους καταναλωτές την ελιά ως το καλύτερο ξύλο που μπορούν να προμηθευτούν για το τζάκι τους. Καίγεται αργά, κάτι που σημαίνει ότι μπορεί να παρατείνει τη διάρκεια της φωτιάς προσφέροντας οικονομική θέρμανση στο χώρο. (4.100 kcal/kg)

Πεύκο: Ανάβει εύκολα, καίγεται γρήγορα. Είναι ένα ξύλο που ανάβει εύκολα λόγω της μεγάλης περιεκτικότητας του σε ρετσίνι. Στα αρνητικά συγκαταλέγεται το γεγονός ότι καίγεται γρηγορότερα από τα υπόλοιπα ξύλα με αποτέλεσμα η χρήση του να καθίσταται οικονομικά ασύμφορη, ενώ συνήθως πωλείται στην ίδια τιμή με τη δρυ, την οξιά και την ελιά. Επίσης, «σκάει» περισσότερο από τα υπόλοιπα είδη και ως εκ τούτου απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή για τον κίνδυνο πυρκαγιάς και η συνεχής χρήση τους μπορεί να προκαλέσει φθορές στη συσκευή. (4.800 kcal/kg)

Μπρικέτες: Μία καλή εναλλακτική, με περιβαλλοντικό ενδιαφέρον, είναι και η λύση των μπρικετών. Πρόκειται για καυσόξυλα με συμπιεσμένη ξυλώδη ύλη, 100% αποτελούμενη από ξύλο ή υπολείμματα κατεργασίας του ή και ξύλο ανακύκλωσης. Τα πλεονεκτήματά τους έναντι των κλασικών καυσόξυλων είναι ότι έχουν χαμηλότερες εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα κατά την καύση, καίγονται πολύ αργά και η καύση τους διαρκεί μέχρι 12 ώρες, ενώ δεν «σκάνε» και δεν πετάνε σπίθες. Διαθέτουν μεγάλη θερμική απόδοση είναι εύκολα στην αποθήκευση, καθώς καταλαμβάνουν μικρό όγκο, και έχουν σταθερή καύση (περίπου 1,5 ώρα η κάθε μπρικέτα). Με περιορισμένα τα ποσοστά υγρασίας τους (περίπου στο 2%), παράγουν πολύ λιγότερο καπνό και δεν περιέχουν χημικές ουσίες ή άλλα πρόσθετα. Ενδείκνυνται για ενεργειακά τζάκια και σόμπες.

Το πιο σημαντικό κριτήριο όμως είναι η ποσότητα υγρασίας που περιέχουν τα ξύλα. Γιατί πολύ μεγάλο μέρος της ενέργειας του ξύλου χρησιμοποιείται για την εξάτμιση του νερού. Στα παρακάτω παραδείγματα μπορείτε να δείτε πόσο επηρεάζεται η θερμική ισχύς του ξύλου από την υγρασία και τον χρόνο κοπής του ξύλου.

Παραδείγματα

1kg ξερού ξύλου (πάνω από 1,5 χρόνο κοπής) έχει θερμική ισχύ 4000 kcal/h= 4,65 kW/kg.

1kg ξύλου 1 χρόνου κοπής (υγρασία 25%) έχει θερμική ισχύ 3270.5 kcal/h= 3,8 kW/kg.

1kg ξύλου 0,5 χρόνου κοπής (υγρασία 30%) έχει θερμική ισχύ 3011.5 kcal/h= 3,5 kW/kg.

1kg φρέσκου ξύλου (υγρασία 75%) έχει θερμική ισχύ 1118.5 kcal/h= 1,3 kW/kg.

Χρησιμοποιώντας δηλαδή φρέσκα ξύλα χρειάζεται να κάψουμε σχεδόν 4πλάσια ποσότητα ξύλων για να πάρουμε την ίδια ενέργεια.

Για αυτό τον λόγο να προμηθεύεστε πάντα νωρίτερα τα ξύλα σας για να έχετε μεγαλύτερη οικονομία και απόδοση.

ΛΕΒΗΤΕΣ "ΘΩΚΑΣ"